

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Bistrița-Năsăud**

**Biroul de soluționare a contestațiilor
DOSAR NR. 47/2011**

Str. 1 Decembrie nr. 6-8
Bistrița, Bistrița-Năsăud
Tel. direct : +0263 212 039
Secretariat : +0263 210 661 int. 503 , 510
Fax : +0263 216 880
E-mail : contestații@dgfp-bn.ro

DECIZIA NR. 46 / 23.09.2011

privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL
cu sediul în loc. Bistrița, str., nr...,
înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. .../...28.06.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție fiscală, prin adresa nr. .../28.06.2011, în legătură cu contestația formulată de SC X SRL din Bistrița.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .../17.05.2011, a Raportului de inspecție fiscală nr.../05.05.2011 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr...03.05.2011, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud. Din totalul sumelor suplimentar stabilite de organele de control prin actele administrative respective, petenta contestă doar suma de **... lei**, din care taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.. lei** și impozit pe profit în sumă de **... lei**, împreună cu accesoriile aferente.

Întrucât în contestația formulată petenta nu a menționat valoarea accesoriilor contestate, pe fiecare obligație bugetară în parte, prin adresa nr.../17.08.2011 s-a solicitat petentei comunicarea cuantumului acestora. Astfel, prin adresa de răspuns nr.../19.09.2011, petenta precizează că totalul accesoriilor contestate este în sumă de **... lei**, din care suma de **... lei** reprezintă accesorii aferente impozitului pe profit, iar suma de **... lei** reprezintă accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere prevederile art.205, art.207 și art.209 din Codul de Procedură Fiscală constatăm că în speță Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Prin adresa nr. .../30.06.2011 (fila 81) s-a solicitat Activității de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud completarea documentației din dosarul cauzei, cele solicitate fiind transmise cu adresa nr..../07.07.2011, înregistrată la registratura Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud sub nr./11.07.2011 (filele 82-112).

Din analiza datelor și a documentelor aflate la dosarul cauzei se desprind următoarele:

I. Prin Decizia de impunere nr. .../17.05.2011 (filele 61-65), emisă de organele Activității de Inspecție Fiscală, s-a stabilit suplimentar în sarcina SC X SRL, taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei, impozit pe profit în sumă de ... lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei și impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de ... lei.

Argumentele organelor de control se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr. .../05.05.2011 (filele 38-58), raport care a avut ca obiectiv efectuarea inspecției fiscale generale la SC X SRL Bistrița și care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate.

În concret, sumele suplimentar stabilite prin decizia de impunere, care fac obiectul contestației (... lei TVA și impozit pe profit + accesorii aferente în sumă de ... lei), sunt rezultate din neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată, respectiv neadmiterea ca și cheltuială deductibilă la stabilirea impozitului pe profit, pentru produsele, respectiv serviciile facturate de SC Y SRL Reghin astfel cum rezultă din cele ce urmează:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

În concret, așa cum se arată în raportul de inspecție fiscală, SC X SRL Bistrița a înregistrat în evidența contabilă în perioada septembrie-noiembrie 2009 un număr de 17 facturi de achiziție de la SC Y SRL Reghin, reprezentând țevă și prestări servicii, a căror valoare totală este de lei, din care taxă pe valoarea adăugată suma de ... lei.

Întrucât organul de control a constatat, urmare a datelor puse la dispoziție de Compartimentul de Schimb Internațional de Informații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, privitor la declarația informativă 394, că SC Y SRL nu a declarat livrările efectuate către SC X SRL în cursul anului 2009, s-a solicitat efectuarea unui control încrucișat la SC Y SRL, pentru verificarea realității și legalității livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii facturate de această societate.

În acest sens, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș au încheiat Procesul verbal nr...../31.08.2009 (filele 127-127), din care rezultă următoarele:

- nu a fost identificat nici un reprezentant al SC Y SRL și ca urmare nu s-a putut intra în posesia documentelor financiar-contabile ale societății;

- urmare a consultării dosarului fiscal al societății, s-a stabilit că, din data de 19.11.2009 s-a deschis procedura simplificată de insolvență, dizolvarea și intrarea în faliment a SC Y SRL (conform Sentinței comerciale nr....) și că unitatea nu a depus la organul fiscal teritorial declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat pentru anii 2008-2010, raportările semestriale și situațiile financiare anuale pentru anii 2008-2010 și nici declarațiile informative-formular 394 pentru perioada sem.II 2007- sem.I 2010;

- din nota explicativă luată lichidatorului judiciar, MRL Iași SPRL, rezultă că nici un reprezentant legal al SC Y SRL nu a putut fi contactat pentru intrarea în posesie a documentelor financiar-contabile;

- SC Y SRL a fost declarată inactivă, conform Ordinului Președintelui ANAF nr..../08.01.2010.

Organul de control, coroborând prevederile art.145, alin.(1) din Legea 571/2003 conform căroră “*Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei*” cu răspunsul la controlul încrucișat transmis de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș cu privire la SC Y SRL, care precizează că societatea nu a depus declarații fiscale în perioada 2008-2010, iar în luna ianuarie 2010 a fost declarată inactivă, constată că dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferent achizițiilor de la SC Y SRL a fost exercitat de societatea supusă controlului în mod eronat. Cu alte cuvinte, dacă în amonte taxa pe valoarea adăugată nu a fost colectată, ceea ce s-a și întâmplat, furnizorul nedepunând declarații fiscale și apoi fiind declarat inactiv, iar circuitul taxei întrerupt de drept, este evident că exigibilitatea taxei, așa cum prevede art.134, alin.(2) din Codul fiscal, nu are loc și în consecință nici nu s-a născut dreptul de deducere.

Organul de control mai constată că în nota explicativă dată de d-nul P B N, administrator al SC X SRL, acesta susține că țeava achiziționată de la SC Y SRL a fost folosită la lucrările efectuate pentru SC Z SA Suc. Ardeal, dar conform clauzelor din Contractul nr. 9072/20.04.2009, încheiat între SC X SRL în calitate de prestator și SC Z SA în calitate de beneficiar (care are ca obiect executarea de lucrări de foraje și subtraversări în cadrul investiției „*Extinderea și reabilitarea rețelelor de apă potabilă și de colectare a apei uzate pentru Bistrița și zona înconjurătoare,*”), rezultă că „beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția prestatorului toate materialele necesare execuției lucrării, (capitolul VIII-Obligațiile beneficiarului).

Urmare a verificării documentelor financiar-contabile ale SC X SRL, respectiv a facturilor emise către SC Z SA, în corelație cu clauzele contractuale, cu situațiile de lucrări și cu materialele utilizate, organul de control a constatat următoarele:

- în perioada aprilie-iulie 2009, societatea a facturat lucrări de foraj către SC Z SA în baza contractului menționat, fără a înregistra achiziții de țeavă sau alte materiale consumabile;

- în perioada august-decembrie 2009 societatea a facturat același tip de lucrări de foraj către SC Z SA, înregistrând în evidența contabilă achiziții de diverse tipuri de țeavă de la societăți inactive (SC A SRL și SC Y SRL), pe care administratorul societății le justifică a fi utilizate în lucrările efectuate către SC Z SA, deși conform contractului, beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția prestatorului toate materialele necesare execuției lucrării. Din analiza situațiilor de lucrări anexate facturilor emise către SC Z SA s-a constatat că, într-adevăr, este consemnat faptul că lucrările de foraj au fost executate cu țeavă metalică de diferite dimensiuni, însă, potrivit prevederilor contractuale care au stat la baza prestărilor de servicii, aprovizionarea materialelor necesare lucrărilor, implicit a țevii menționate, sunt obligații ce cad în sarcina beneficiarului. Societatea prestatoare nu a prezentat alte documente care să ateste faptul că avea obligația achiziționării și utilizării de materiale în cadrul lucrărilor de foraj, aspect susținut și de faptul că anterior lunii

august 2009, precum și ulterior lunii decembrie 2009, au fost executate aceleași tipuri de lucrări fără a fi înregistrat aprovizionare/consum de materiale;

- atât pe facturile emise de SC A SRL cât și pe cele emise de SC Y SRL, este menționat ca și delegat aceeași persoană, d-nul MG, despre care administratorul SC X SRL spune în nota explicativă că a fost delegat la data primirii facturilor respective dar că nu este reprezentantul societății, ceea ce ridică suspiciuni organului de control cu privire la realitatea datelor înscrise în facturile respective.

Ținând cont de constatările prezentate mai sus, precum și de clauzele Contractului nr...../20.04.2009 în care se menționează că „beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția prestatorului toate materialele necesare execuției lucrării”, **organul de control concluzionează că achizițiile de țevă de la SC Y SRL nu sunt reale**, prin urmare consumurile acestora pentru executarea lucrărilor către SC Z SA nu au avut loc, acestea fiind înregistrate în evidența contabilă cu scopul de a diminua taxa pe valoarea adăugată de plată datorată bugetului de stat de societatea verificată.

Referitor la impozitul pe profit

Legat de achizițiile de țevă, aferente facturilor emise de SC Y SRL Reghin, organul de control consideră că tranzacțiile respective nu au un scop economic întrucât nu sunt reale, prin urmare consumurile acestora nu au avut loc, acestea fiind înregistrate doar cu scopul de a diminua baza impozabilă la calculul impozitului pe profit. Astfel, organul de control a recalculat profitul impozabil fără a ține cont de operațiunile fără scop economic, conducând la un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei (..... lei-valoarea fără TVA din facturile respective- x 16%).

Argumentele organelor de control sunt următoarele:

Pe baza constatărilor făcute la SC X SRL precum și a rezultatelor controlului încrucișat efectuat la SC Y SRL, prezentate pe larg la capitolul privind TVA, organul de control **concluzionează că achizițiile de țevă de la SC Y SRL nu sunt reale**, iar prin urmare consumurile acestora pentru executarea lucrărilor către SC Z SA nu au avut loc, acestea fiind înregistrate în evidența contabilă cu scopul de a încărca cheltuielile societății și de a diminua profitul impozabil și implicit impozitul pe profit.

De asemenea, luând în considerare toate constatările, organele de inspecție rețin faptul că operațiunile înscrise în facturile emise de SC Y SRL nu sunt operațiuni reale, documentele justificative care au stat la baza înregistrării lor în contabilitate, în speță facturile, nerespectând reglementările contabile cuprinse în OFP nr.1752/2005, respectiv 3055/2009 (ambele emise în baza prevederilor art.44 din Legea contabilității), care prevăd că acestea trebuie să aibă un fond economic și să fie în concordanță cu realitatea economică.

Conform art.11, alin.(1) din Legea 571/2003(A), *“la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe..., autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic...”*, iar în opinia organului de control tranzacțiile efectuate cu SC Y SRL nu au avut un scop economic.

Conform prevederilor art.19 alin.(1) din Codul fiscal(A), *„profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile”*, ori

consumurile materialelor despre care s-a făcut vorbire, raportate ca folosite pentru executarea lucrărilor către SC Z SA nu au avut loc, acestea fiind înregistrate doar cu scopul de a diminua profitul impozabil.

Organul de control menționează că pentru prestările de servicii facturate de SC Y SRL către SC X SRL, nu au fost prezentate contracte de prestări servicii, sau devize de lucrări, cu toate că s-a solicitat administratorului acest lucru, precizând că valoarea acestor prestări de servicii nu a fost înregistrată în conturi de cheltuieli.

II. Împotriva Deciziei de impunere nr. .../17.05.2011, a Raportului de inspecție fiscală nr.../05.05.2011 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../03.05.2011, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud, petenta a formulat și a depus contestație înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud sub nr. .../21.06.2011 (filele 67-73 și 124-125).

Contestația, completată cu referatul cu propuneri de soluționare întocmit de organele emitente ale deciziei de impunere, a fost înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, sub nr. .../28.06.2011 (filele 74-80).

Din actele depuse la dosar, reținem că petenta contestă obligații fiscale în cuantum de ... lei, din care taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și impozit pe profit în sumă de ... lei, împreună cu accesoriile aferente în sumă totală de ... lei, sume rezultate din neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată, respectiv neadmiterea ca și cheltuială deductibilă la stabilirea impozitului pe profit pentru produsele, respectiv serviciile facturate de SC Y SRL Reghin.

Ca urmare, petenta solicită desființarea actelor administrative atacate și dispunerea unui nou control care să stabilească în mod corect obligațiile fiscale datorate, control care să aibă în vedere motivele de fapt și temeiul de drept invocate în contestație.

Petenta contestă atât starea de fapt cât și temeiul de drept reținute de inspecția fiscală, pentru următoarele motive:

Organul fiscal reține netemeinic faptul că SC Y SRL este o societate inexistentă din punct de vedere fiscal pe motiv că nu a depus situații financiare și declarații fiscale în perioada 2007-2009. Întrucât societatea a fost declarată inactivă din data de 27.01.2010, iar înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată din data de 01.02.2010, rezultă clar că în perioada în care au avut loc achizițiile, societatea exista din punct de vedere fiscal. De asemenea, **majoritatea facturilor au fost emise înainte de intrarea în insolvență.**

Petenta nu acceptă nici temeiul de drept reținut, respectiv art.146, alin.(1) privind obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155alin.(5), deoarece societatea deține 17 astfel de facturi, emise de un contribuabil activ, plătitor de taxă pe valoarea adăugată, facturi care îndeplinesc în totalitate cerințele de la art.155-(5).

Petenta arată că nu este adevărată constatarea organelor de control că facturile nu ar conține achiziții reale de țevă deoarece *“conform ofertelor de preț și situațiilor de lucrări, lucrările de forare s-au efectuat cu țeava achiziționată de noi*

și înglobată în lucrări. Facturile emise de noi către clientul SC Z SA în baza contractului nr.08072/20.04.2009 și a celor două acte adiționale cuprind doar denumirea generică de ...prestări de servicii.. felul lucrărilor și materialul utilizat fiind cuprinse în ofertele de preț și în situațiile de lucrări anexate la facturi,,.

Ca urmare, petenta concluzionează că achizițiile de țevă pe baza celor 17 facturi s-au făcut în folosul unor operațiuni taxabile, astfel că sunt îndeplinite cerințele pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzute de art.146-(1), respectiv art.145 alin.(1) și alin.(2) lit a) din Legea 571/2003.

Petenta mai menționează că nu pot fi reținute ca temeinice și legale nici susținerile organului de control referitoare la faptul că „*dacă în amonte taxa pe valoarea adăugată nu a fost colectată, ceea ce s-a și întâmplat, furnizorul nedepunând declarații fiscale și apoi fiind declarat inactiv, iar circuitul taxei întrerupt de drept, este evident că exigibilitatea taxei, așa cum prevede art.134, alin.(2) din Codul fiscal nu are loc și în consecință nici nu s-a născut dreptul de deducere,*” din următoarele motive:

- taxa nu se colectează pe baza declarațiilor fiscale ci pe baza facturilor fiscale emise la momentul livrării bunurilor sau prestării serviciilor;
- dreptul de deducere a taxei la cumpărător ia naștere în momentul în care factura a fost emisă de furnizorul persoană impozabilă declarată ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, adică în momentul în care a intervenit faptul generator;
- dreptul de deducere se poate exercita numai dacă taxa este aferentă unor achiziții destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile;
- cumpărătorul nu poate fi privat de acest drept de deducere dacă furnizorul nu a înregistrat taxa în evidența contabilă și nu a raportat-o la organele fiscale.

Prin prisma celor arătate mai sus, petenta solicită desființarea deciziei prin care s-a stabilit taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei neadmisă la deducere, arătând că atât starea de fapt cât și temeiul de drept reținute de organele de control sunt netemeinice și nelegale.

În ce privește imozitul pe profit, petenta contestă temeinicia și legalitatea deciziei prin care s-a stabilit suplimentar impozit pe profit în sumă de 6.406 lei pentru aceleași motive care au fost invocate la partea de taxă pe valoarea adăugată, respectiv:

- la momentul achiziției bunurilor și serviciilor, furnizorul SC Y SRL nu era declarat inactiv prin Ordin al președintelui ANAF și lista nu era publicată în MO;
- cheltuielile cu achiziția țevilor sunt deductibile deoarece au fost destinate realizării de venituri.

În concluzie, petenta solicită desființarea parțială a Deciziei de impunere prin care s-a stabilit taxă pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de lei și impozit pe profit suplimentar în sumă de lei, considerând că este netemeinică și nelegală, iar pe cale de consecință sunt netemeinice și nelegale și accesoriile aferente acestor obligații principale.

În drept, petenta își susține acțiunea invocând prevederile art.134-(1), (2), și (3), 134¹-(1), 134²-(1), 145-(1)(2)o), 146-(1), 155-(1) și (5) privind dreptul de

deducere a taxei pe valoarea adăugată, ale art. 19-(1) și 21-(1) privind impozitul pe profit, prevederile speciale de aplicare a Codului fiscal de la art.11-(1¹) și (1²), dar și prevederile art.7-(2) și (3) precum și ale art.205 din OG nr.92/2003.

III. Examinând cauza în raport cu documentele existente la dosar, a motivelor invocate de contestatoare și actele normative aplicabile speței, se rețin următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală întocmit ca urmare a efectuării inspecției fiscale generale la SC X SRL, organele de control au stabilit obligații fiscale suplimentare constând în taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... **lei**, cu majorări de întârziere aferente în sumă de ... **lei**, respectiv impozit pe profit în sumă de **lei**, cu majorări de întârziere aferente în sumă de ... **lei**.

Dintre acestea, petenta contestă suma de lei, din care taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei și impozit pe profit în sumă de ... lei, împreună cu accesoriile aferente.

Întrucât în contestația formulată inițial (filele 67-73) petenta nu a menționat valoarea accesoriilor contestate, pe fiecare obligație bugetară în parte, prin adresa nr.../17.08.2011 (fila 113) s-a solicitat petentei (printre altele) comunicarea cuantumului acestora. Astfel, prin adresa de răspuns nr.../19.09.2011 (filele 124-125), petenta precizează că totalul accesoriilor contestate este în sumă de .. lei, din care suma **lei** reprezintă accesorii aferente impozitului pe profit, iar suma de lei reprezintă accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Suma de **lei** reprezintă taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere, aferentă achizițiilor de **bunuri - țevă** (... lei) și **servicii** (... lei) de la SC Y SRL Reghin pe baza a 17 facturi emise de această societate.

Suma de **lei** reprezintă impozit pe profit calculat suplimentar, ca urmare a neadmiterii ca și cheltuială deductibilă a contravalorii unor **bunuri (țevă)** achiziționate de la SC Y SRL Reghin pe baza a 10 facturi, în cuantum de lei. Pentru celelalte 7 facturi, reprezentând prestări servicii facturate de SC Y SRL, nu au fost calculate influențe la impozitul pe profit, întrucât c/v acestora nu a fost înregistrată pe cheltuieli.

Cauza supusă soluționării este de a stabili dacă organul de soluționare a contestației se poate investi pe fondul cauzei, în condițiile în care, constatările cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. .../05.05.2011 precum și motivele de fapt cuprinse în Decizia de impunere nr. .. /17.05.2011 nu sunt de natură să lămurească în totalitate starea reală cu privire la tranzacțiile desfășurate între SC X SRL și SC Y SRL, tranzacții reflectate în cele 17 facturi.

În concret, în perioada 01.09.2009-30.11.2009, contestatara a achiziționat bunuri și servicii de la SC Y SRL Reghin, operațiuni consemnate în 17 facturi (filele 82-98), documente pe baza cărora, în opinia organului de control, a fost dedusă ilegal taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, așa cum rezultă din Anexa nr. 5 a raportului de inspecție fiscală (fila 107). Precizăm că pentru achizițiile reflectate într-

un număr de 10 facturi (filele 89-98), în cuantum total de lei (fără TVA), organele de inspecție au exclus de la deductibilitate această sumă, majorând corespunzător baza impozabilă avută în vedere la recalcularea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit stabilit suplimentar.

În principal, atât excluderea de la deducerea TVA înscrisă în cele 17 facturi, cât și majorarea bazei de impunere a profitului impozabil cu contravaloarea celor 10 facturi a fost motivată în decizia de impunere (filele 61-65) și raportul de inspecție fiscală (filele 38-58) după cum urmează:

- achizițiile de țevă de la SC Y SRL nu sunt reale, iar prin urmare consumurile înregistrate cu aceste materiale și înregistrarea în evidența fiscală a acestor facturi au avut ca scop grevarea nejustificată a cheltuielilor și implicit diminuarea impozitului pe profit, pe de-o parte, iar pe de altă parte, majorarea nelegală a TVA deductibilă cu consecință directă asupra taxei de plată;

- inexistența, din punct de vedere fiscal, a SC Y SRL, motivat de faptul că această societate nu a depus deloc declarații fiscale în perioada 2008-2010;

- pornind de la premisa că operațiunile înscrise în cele 17 facturi nu sunt reale, organele de control precizează că aceste facturi nu pot îndeplini calitatea de document justificativ în sensul normelor legale în vigoare;

- cu privire la TVA, organul de inspecție consideră că dreptul de deducere pentru suma de lei aferentă achizițiilor din cele 17 facturi nu poate fi exercitat, întrucât exigibilitatea nu a avut loc la furnizor, invocând în acest sens prevederile art. 145, alin.(1) și ale 134, alin.(2) din Codul fiscal.

Analizând probele dosarului, motivele de fapt și de drept avute în vedere de organele de inspecție, precum și argumentele petentei, constatăm că cererea prin care se solicită desființarea parțială a actului de impunere și în mod corespunzător a celor subsecvente lui, este întemeiată.

Caracterizarea achizițiilor de țevă ca fiind ireale, reprezintă doar o suspiciune a organului fiscal, la dosarul contestației nefiind probe care să demonstreze această supoziție.

Faptul că SC Y SRL nu a depus declarații fiscale potrivit normelor legale nu este suficient pentru a concluziona că, din punct de vedere fiscal, acest contribuabil este inexistent.

În raport cu starea de fapt stabilită de organele de inspecție, a argumentelor aduse de petentă, precum și a propriilor constatări, excluderea de la deducerea TVA înscrisă în cele 17 facturi pe motivul că exigibilitatea taxei nu a avut loc la furnizor, este neîntemeiată.

Pe de altă parte, organele de control nu au lămurit nici starea de fapt în corelație cu situația juridică a SC Y SRL (situație care a fost prezentată în raportul de inspecție fiscală), în condițiile în care o parte din facturile în discuție au fost emise după intrarea acestei societăți în procedura simplificată prevăzută de Legea nr.85/2006, conform Sentinței comerciale nr.,,/19.11.2009 emisă de Tribunalul Comercial Mureș.

Prin Sentința comercială nr.,,/19.11.2009 s-a dispus de asemenea dizolvarea și intrarea acestei societăți în faliment, precum și ridicarea dreptului debitoarei de

administrare, constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea.

Având în vedere cele prezentate mai sus, considerăm că se impune reverificarea tranzacțiilor economice derulate între SC X SRL și SC Y SRL, reverificare care să aibă ca scop stabilirea cu exactitate și completă a tuturor aspectelor legate de aceste tranzacții, inclusiv a justificărilor cu documente legal întocmite, iar în raport de constatările făcute se va analiza și dispune dacă exercitarea dreptului de deducere pentru operațiunile reflectate în cele 17 facturi a fost sau nu legal, iar pe cale de consecință se vor stabili influențele reale asupra TVA și impozitului pe profit.

Reexaminarea operațiunilor înscrise în cele 17 facturi rezidă imperios și din necesitatea determinării certe a bazelor de impunere atât în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată cât și impozitul pe profit.

Ca urmare, pentru o corectă determinare a obligațiilor de plată reprezentând taxă pe valoarea adăugată, impozit pe profit și accesorii aferente, se impune ca, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (3) din Codul de procedură fiscală[®], să se desființeze parțial actul de control contestat (pentru sumele suplimentar stabilite ca urmare a tranzacțiilor desfășurate cu SC Y SRL), urmând a se încheia un nou act administrativ fiscal, în temeiul și în condițiile stabilite prin Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011.

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul prevederilor art. 210 și ale art. 216, alin.(3) din Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. 38/17.05.2011, pentru suma de **..... lei** reprezentând **taxă pe valoarea adăugată** și suma de **.... lei** reprezentând **impozit pe profit**, împreună cu accesoriiile aferente, urmând să se încheie un nou act administrativ fiscal, având în vedere strict considerentele prezentei decizii, cu respectarea termenului și condițiilor prevăzute de pct. 11.6 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011.

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bistrița-Năsăud – Secția comercială și contencios administrativ.

p. DIRECTOR EXECUTIV